

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۶ جنوری ۲۰۱۷

دوه شپیتیم مجلس (په توحید کی)

دریمه برخه

شیخ عبدالقادر گیلانی (رضی الله تعالی عنه) وړاندی داسی وفرمایل:

دعارف په زړه کی داسی څیزدی چی دده اوپروردگار ترمنځ اړیکه ده، پس لازمه ده چی خبری بی واوریدل شی اوپه اخلاص پری عمل وشی اونورو ته هم ورزده کړای شی، ځکه رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(مَنْ تَعَلَّمَ وَعَمِلَ دَعَىٰ فِي الْمَلَكُوتِ عَظِيمًا)** - «هرچاچی زده کړه وکړه او عمل یی پری وکړ او باخبره و، په ملکوتی عالم کی به په بزرگی سره یادشی». په خانقا اوصومعه کی په جهالت سره گوشه نشینی مکوه، پوه شه چی گوشه گیری له جهل سره لوی فساد له خان سره لری، پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(تَفَقَّهُ ثُمَّ اعْتَزَلْ)** - «اول زده کړه، بیا تفقه وکړه اوبیا گوشه گیری». (یعنی ترڅو چی دی دعلم څراغ مخکی په لاره کی ونه نیسی، جاهلان اوپه پتوسترگوزهد به دی پایلی ته ونه رسوی). نه بنایبی چی تا په خانقاه کی گوشه گیری کړی وی، پداسی حال کی چی دځمکی پرمخ که یوکس شتون ولری چی ته تری وویریری اویا ورته هیله ولری، لومړی باید په زړه کی پرته له خدایه بل کس نه وی موجود، چی له هغی ویره ولری اویا ورته امید ولری، باید پرته له خدایه په بل کس اعتناء ونکړی، منتهی یوازی دحق درضالپاره نه دخلکو دخوینی لپاره.

صدیق ددین فریاد اوری چی زړه اوباطن ورته ناری وهی، دغه نارو په کوم وخت کی اوری؟ پداسی حال کی چی دخدای اوامر ترک شوی وی، په هغه وخت چی احکاموته بی شاشوی وی، پدی وخت کی دی چی صدیقین ددین فریاد اوری، پدی حال کی دی چی دخدای عزوجل په اذن هغه معروف ته په امر اوله منکرڅخه په نهی کولو ته آماده اومتشمر کیږی، اوپه پند او اندرز اوصادقانه ارشاد له دین څخه دفاع کوی.

عبادت عبارت دی: دعادت ترک، باید عادات خوشی کړو ترڅو عبادت ته ورسیرو، اوددی کارلپاره باید دنیا اوخلکوته علاقه له زړه څخه وباسی، اود حق په کبریایی لمنی ته لاس واچول شی. خپله ناچله سکه دماهرجوهری پروراندی په بازارکی مه عرضه کوه، هغه ماهر او تکره صراف چی ستاداعمالو سکه ترکنتی لاندی نیسی، هغه دمجاهدت په کوره (تندور) کی واچوه ترڅو تری دوری اوزنگ پاک شی اوخالص زر لاس ته راشی.

ډیری خلک داخلص دعوه لری، ولی په عمل کی ثابتیری چی منافق دی. که آزمایشتونه نه وای، ددغودروغجنومدعیانو شمیر به نورهم ډیرشوی وای. څوک چی دحلم او بردباری مدعی وی، په قهر او غضب سره آزمایشت کیږی، هرڅوک چی دببنی دعوه وکړی، دده څخه دمال اوشتوپه غوښتنه سره امتحان کیږی، په کلی ډول هرڅوک چی دهرڅه ادعا وکړی، دهغی په ضد سره ترآزمایشت لاندی نیول کیږی. راشه او هوی او هوس له ځانه لیری کړه، اودتقوی لمن ته پناه یوسه، پرهیزکارانو لره داسی خدای شته چی ددوی دزره سراسری نیولی او غیرله خدایه بل چاته پکی ځای نشته.

لومړی له شرک څخه پرهیزوکړه، وروسته له گناهونو څخه، اوبیا منگولی په کتاب اوستوباندی ولگوه، او هیڅکله هغه له لاسه مه ورکوه. تبارک اوتعالی خدای لوی دی، دوه خوفه دبنده په زره کی نه اچوی، (هرکله که دخدای خوف په زره کی ځای شو، ددنیا اومتعلقاتو خوف تری زایل کیږی).

دخوړو، جامو نکاح اودژوندانه دنوروضروریاتو د(دکمبوداوقندان) خوف داولیا الله له زرو څخه تغرتول کړی دی، دوی حرام اوشبیه اوډیری حلال شیان دآخرت دعقاب له ویری ترک کړی دی، اوپه ټولو احوالاتوکی په اکل اوشرب اودژوندپه نورو چارو کی دورع لوری رعایت کوی. له ډیری شیانو څخه بی کناره نیولی، ځکه هرکله که زهد کمال ته ورسید دزره معرفت ته رسیری، اودمعرفت کمال دی چی دپاک خدای په ربیشتینی پیژندنه باندی اوری، اودتاج په څیر دعارفانو په سرجلوه کوی. دوی حرام اوشبیه ترک کړی اومطلق حلال ورسره پاته دی.

هرکله که بنده داکل اوشرب اوجامو اودغیروحب له زره څخه وایسته، زره به بی دحق دقرب دارته ورننوزی، اونوربه دژوندانه دوسایلو تکلف تری لیری شی. مقربین تل دکتاب اودخدای دقرب اوعلم ملازم دی اوپه خپلوځلیدونکیو زرونو له اسراروڅخه آگاهی ترلاسه کوی، دحق دذات ترولایت لاندی راځی، اودفنا مقام ته رسیری، چی هرکله خدای وغواری بیاخلی بی راژوندی کوی، اوله لومړی علم څخه بی ثانی علم ته استوی.

لومړی علم څه دی؟ لومړی علم یوه لری مراتب دی چی په اخلاص باندی ختمیری، یعنی لومړی جهل بیا علم اووروسته عمل اوبیا اخلاص دی. دوهم علم یعنی دحق پواسطه تجدید حیات(بیژوند) چی داهم دڅو مرتبو درلودونکی دی: سکوت، نطق، فنا اوبالاخره ربیشتینی حیات.

ای مرزریو ولی زما سره ناست یاست؟ ای ددنیا بندگانو اودسلاطینو اودقدرت داربابانو بردگانو، ای دشتمنو اوبدایانو بندگانو، ای دنعمتونو چاکرانو، ای دقحط اوغلاډارانو! دخدای پرته علاقی له زره لیری کړی. که دغنمودیوی دانی بیه یوه دینارته ورسیری، ځان دمومنینو له ډلی مه بوله. ټول شیان دپاک خدای لښکری دی اودده دمتروکی(قمچین) په شان دی.(ددوی سره علاق له تازیانی سره علاقه ده).

له خلکو څخه اعراض حق دی، اوپه خدای باوری کیدل احق، ولی تصورنه کوم چی په دی شیانو پوهیری! هغه شیان چی تاته وایم دتوحید له استدلالونوڅخه دی، اودصدیقینو اوراستانو له ویناوچی اوریدلی می دی، پوه شه چی داولیاالله وینا دخدای دوحی په څیردی، ځکه چی داوامروپرینست دی نه دفروماپه عوامو دافکارواوغوښتنوڅخه. ته سرتراپه هوس بی، خبری دی له هغوکتابونو څخه دی چی لوستلی دی دی، که دکتاب له لاسه واخیستل شی، نوڅه کاربه وکړی؟ که دغه منگی چی په لاس کی لری مات شی او اوبه تری تویی شی، ستاکبریت اوفرزینه اوستا یارڅوک دی؟ (هغوی چی په ظاهری وسایلو متکی دی اوله توکل څخه بهره نلری، هرکله که اسباب اووسایل تری واخیستل شی، مسلمانپاته راځی، ولی هغوی چی په خدای متوکل دی په ټولو احوالاتو کی مسبب الاسباب یوازی خدای بولی. هرچاچی علم زده کړ او عمل بی پری وکړ، واخلاص بی درلود، یار اومعین بی هغه نوردی دخدای له نورڅخه، چی په زره کی بی غوریدلی.

ای ژبورو! ای دهغی کتابونو زامنو چی دبشریه لاسونو لیکل شوی! وای پرتاسو! ځانونه مو مات کړی او هلاکت ته رسیدلی یاست، او خپل مراد او مقصود ته نه یی رسیدلی، څرنگه کولای شی چی ازلی علم او خواست په خپل زیار او کوبښن سره بدل کړی؟ راځی مومن اوسی اومسلم، آیا دپروردگار قوم موندی اوریدلی چی فرمایلی یی دی: **(الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ)**-«هغوی چی زمونږ په آیاتوایمان راوری، اوتسلیم شوی وو. سوره زخرف آیه ۶۹».

داسلام حقیقت استسلام دی، داوایاءالله قوم دحق عزوجل پروراندی، په چون اوچراخوله نه پرانیزی، دطاعتواو عباداتوډولونه پرځای کوی، اوله منهیاتولیری دی، پر بلاوی صبرکوی، اودنعمتونو شکرانه یی پرځای کوی، ځان اومال، زن اوفرزند اوخپل سوراوپوریی دپالونکی ازلی حکم ته تسلیم کړی دی، تل دبیم اوامید په حال کی ژوند کوی. هرکله که آخرت عارف سری ته ځان ښکاره کړی، هغه ته اعتنا نکوی، بلکه ورته وایی له مالیری شه، ځکه زه دحق ددیدارطالب یم، هغه څه چی دحق حجاب وی ارزښت نلری. دغه عارفانه کلام واوره اوفکر پری وکړه، دغه دکلام مغز دی، دغه دانبیواو امرسلینو اولیاو اوصالحینولاره ده.

ای داخرت اودنیا بندگانو! تاسو دخدای په پیژندنه جاهل یاست، حتی دغه دواړه مو هم په نیکی سره ندی پیژندلی، دنیا اوآخرت دهغه بت پشان درته گرځیدلی چی پرستش یی کوی، خلک اوپه نورو تکیه، دهغی بت پشان ده چی عبادت یی کوی، ستاسو نوربتان ستاسو شهوتونه اودنیوی لداپندی، اودنورو قدح اومدح ته کتنه، ولی اولیاءالله دنیا اوعقبی دحق باب ته دوصول لاره بولی، دخپل رنځ داروله هماغه ځایه غواړی، ای منافقونو تاسو له دی حال کوم خبرنلری، ځکه چی منافق نشی کولای دغه خبری واورى، اوپری پوه شی، ځکه دحق کلام اوریدل اوریدونکی غوړونه غواړی. زما وینا حق ده اوزه هم دحق پر بنسټ ولاړ یم، زما وینا له خدای اورسول څخه ده، اودمقدس شریعت پر بنسټ، ولی څه به وکړو چی ستا درک اوفهم ناروغ دی.

وای پرتا! حیرانی ده! علم دزده کړ، ولی په هغی عمل نکوی، پس څرنگه گڼی ته سترگی په لاره یی؟ تاپه ځوانی کی درینستینی پیراوبزرگ خدمت ندی کړی، څرنگه انتظار لری چی په کهولت کی داکرام وړ وگرځی؟ هیڅ مومن نشته چی دمرگ پروخت یی سترگی خلاص نشی اوخپل ځان په جنت کی ونگوری، الهی موعود نعمتونه گوری، نوځکه مرگ ورته خور دی. بزرگوار خدای دمومن سره هماغه عنایت کوی چی دفرعون له ماینی بی بی آسیی سره یی کړی دی. دغه خبرتیا مخکی له مرگه دخاصانو اومقربینو اوغوره شویو له حسن عاقبت څخه دی.

وای پرتا! ای دحق په اراده معترضینو، له هذیان ویلو څخه ډډه وکړی، قضا بدلون نه مومی، اودواقع مخنیوی نشی کیدای، دغه دورځی اوشپی بدلون دهغه په لاس کی دی چی پیدا کړی یی دی، که څه هم شپه اویا ورځ دکوم کس نه وی خوښه، ولی هغوی پرته دده له میله څخه راځی اوځی، الهی قضا هم همداسی ده، که دی خوښه وی اویا نه، اوکه ورته بی میله وی، دهغی جاری کیدل قطعی دی، پس هرکله که دبیماری شپه راورسیری، دسلامتی دورځی سره مخه ښه وکړه، دبیماری شپه دعاقبت په ورځ بدله کړه، اوپه ځان اوزره سره یی ومنه چی دقدسی حدیث حکم دی: **(أَنَا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، مَنْ اسْتَسْلَمَ لِقَضَائِي، وَصَبَرَ عَلَى بَلَائِي، وَشَكَرَ نِعْمَائِي، كَتَبْتُهُ عِنْدِي صَدِيقًا، وَمَنْ لَمْ يَسْتَسْلِمْ لِقَضَائِي، وَلَمْ يَصْبِرْ عَلَى بَلَائِي، وَلَمْ يَشْكُرْ نِعْمَائِي، فَلْيَطْلُبْ رَبًّا سِوَانِي)**-«زه خدای یم، چی پرته له ما بل خدای نشته، هرڅوک چی زما خواست ته تسلیم شول، اوپه آزمایښتونو می صابره و، اودنعمتونو شکرانه یی اداکړه، دده نوم دځان سره دصدیقینو په ډله کی لیکم، اوهرڅوک چی زما قضا ته نه وتسلیم، اوپر بلاومی صابره نه و، اودنعمتونو شکریی ادا نکړ، باید پرته له ما بل خدای دځان لپاره ولتوی».

که دخدای قریب غوښتونکی یی، لازمه ده چی پرقضایی راضی اوپرمقدراتوی مومن اوسی، خیراوشر، ترخه اوخواره، اوهرڅه چی تاته مخه کوی، ټول دخدای له لوری وگڼی، اودرضایه سترگه ورته وگوری، اوپوه شی چی

دمقدر اتوپروراندي حذرگته نلری. هرکله که دی ایمان استواره شو، دولایت باب ته به ورسیری، اودخدای له بندگانو به واوسی، دلی نبنان دادی چی دخدای تعالی دغوښتونو پروراندي کاملا تسلیم اوراضی دی، اوله چون اوچراخه یی خوله تړلی، اودحق داوامرو په ترسره کولو کی کوشا، اودمنهياتو له ارتکاب څخه یی ځای ساتلی، په ناچاره دغسی عبد دقرب صحبت ته ورسیری، نورنه چپ اوینی پیژنی اونه څټ وینی، بلکه یوازی هغه څه چی په مخ کی پراته دی وینی، چی هغه هم دلوی خدای دذولجلال ذات دی، پدی حال کی دی چی سرتراپیه وجودی پرته له کدورته په صفا، پرته له شره په خیر، بدلییری، ولی ته چی ټول امید دی خلق ته دی، اوبیم اوداردی هم له دوی څخه دی، پوه شه چی داشرک دی؟ ولی؟ ځکه دنورو په بښنه اوعطا خوله په مدح پرانیزی، اوهرکله که یی له تادریغ کره نوپه بدویلو پیل کوی، اودا دخدای عزوجل سره شرک دی.

وای پرتا! حیرانی ده! دخدای له دوستانوسره له دغوښیانو نه موندل کیږی، ستاسره نه خیرشته اونه توحید، نه پوهیږی چی هرڅه باید له خدایه وغواړو، نه دخدای له خلقه. دخدای درگاه ته راوگرځه، اوحق ته درسیدولاره ووهه، ترڅو له سبب څخه مسبب ته ورسیری، مبتدی لومړی لاس په سبب اچوی، همداسی چی چرگونی دمورتروزرو لاندی ژوند کوی، ترڅولوی شی اوخپله په اولوتو پیل وکړی.

آیا ستاسو یوه گوله خواره دتوکل له لاسه پرته دځان په قدرت دتکیی اودخلکوله عطا، ترلاسه شوی؟ تاسو چی په دی مرحله کی یاست څرنګه دایمان اواسلام دعوه کوی؟ څرنګه ځانونه دتوحید اوايقان له دلی بولی؟ پداسی حال کی چی یوازی په خپل زور او عقل اوخپلو وسایلو تکیه کوی، هوبنیار اوسی، دخدای پالنی امریوازی په ادعانه ترسره کیږی.

«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» آمین.

نور بیا.....